

[Finansministeren.]

rørende Udstedelse af Skattekammerbeviser, og som omfatter et Beløb paa 80 Mill. Kr., udvides med 50 Mill. Kr. til et Beløb af 130 Mill. Kr. Det foreslaas, at denne Bemyndigelse skal gælde indtil Udgangen af Aaret 1940. Som det høje Ting vil vide, er der for Tiden et stærkt Krav paa Statskassen til Dækning af ekstraordinære Udgifter. Der er vedtaget Love, som skulde indbringe de fornødne Midler, men disse vil først fremkomme enten i Slutningen af indeværende Finansaar eller i Begyndelsen af næste Finansaar. Det er derfor nødvendigt foreløbig at skaffe Midler til Veje paa anden Maade, og formodentlig vil Skatterne heller ikke i det kommende Aar være til Stede i tilstrækkeligt Omfang paa de Tidspunkter, da de ekstraordinære Udgifter skal afholdes. Jeg har anset det for at være den mest hensigtsmæssige Maade at tilvejebringe Midlerne paa, at man udvider denne Bemyndigelse til Udstedelse af Skattekammerbeviser, og jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og til Vedtagelse, da vi lige har hørt af den højtærede Finansminister, at det er nødvendigt paa den her foreslaaede Maade at tilvejebringe yderligere Midler, der skal stilles til Raadighed for Finansministeren.

Jefsen Christensen: Som det fremgik af den højtærede Finansministers Udtalelser, er Formaålet med Fremskaffelse af de yderligere 50 Mill. Kr. Skattekammerbeviser hovedsagelig at fremskaffe en Slags Kassekredit til Brug for Finansministeren, indtil den Skat, der er udskrevet til Dækning af de unormale Militærudgifter, er indgaaet, hvilket i Hovedsagen vil ske inden Udløbet af dette Finansaar. Det er indlysende, at noget saadant kan være nødvendigt, og derfor kan mit Parti give Tilslutning til Udstedelsen af disse 50 Mill. Kr. Skattekammerbeviser. Jeg vil imidlertid gerne tillade mig at spørge Finansministeren, hvorfor det er nødvendigt at give Lovforslaget en Løbetid indtil 31. December 1940. Det er adskillige Gange sket, at vi har udskrevet Skatter til bestemte Formaal, og at disse Skatter saa er blevet permanente og gaaet ind i den almindelige Husholdning paa en Maade, som vi ikke altid har været glade for. Derfor mener jeg, at naar vi nu erkender, at det er nødvendigt at frem-

skaffe den Kassekredit, som Finansministeren ad denne Vej søger aabnet til Brug, indtil Skatter til Dækning af bestemte Udgifter er indgaaet, bør Lovens Løbetid være forbi samtidig hermed. Jeg vil derfor gerne vide, hvorfor man ønsker Udløbstiden sat til 31. December 1940, da dog Hovedmængden af den udskrevne Skat vil være indgaaet ved Udgangen af indeværende Finansaar.

Jeg har læst, at Finansministeren i Folketinget har begrundet denne længere Løbetid med, at man maa forudse, at tilsvarende Forhold vil gøre sig gældende ud over det løbende Finansaar. Det er muligt, at dette er rigtigt, men det vil vi sikkert have bedre Overblik over om et halvt Aar end i Øjeblikket. Nu at tage Hensyn til en eventuel senere opstaaet Situation forekommer mig ikke at være paakrævet, og derfor vilde jeg have ønsket, at Lovforslaget var løbet ud, samtidig med at den Skat, som Lovforslaget skal dække, er indgaaet.

Der er i øvrigt forskellige Spørgsmaal, som jeg kunde ønske at rette til den højtærede Finansminister i Forbindelse med Forslaget, men jeg ser af Forhandlingerne i det høje Folketing, at Ministeren har ment bedre at kunne give Svar paa eventuelle Spørgsmaal i Finansudvalget eller i et andet Udvalg, som Lovforslaget maatte blive henvist til, end offentligt her i Tinget, da det er ømfindtlige Spørgsmaal, det drejer sig om. Dette Synspunkt bøjer jeg mig for, og jeg skal derfor, samtidig med at jeg giver Tilsagn om en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslaget, meddele, at jeg ved første Behandlings Afslutning vil tillade mig at foreslaa Forslaget henvist til Finansudvalget.

Stein: Der er jo ikke noget mærkeligt i, at den højtærede Finansminister under Forhold som de nuværende har Brug for Midler til de Formaal, som melder sig fra Dag til Dag, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag.

Jeg kunde imidlertid ønske, at der netop under de nuværende vanskelige Forhold, hvor der utvivlsomt med kortere eller længere Mellemrum vil rejse sig forskellige finansielle Problemer, blev etableret et lidt snævrere Samarbejde mellem den højtærede Finansminister og Rigsdagen gennem Finansudvalgene. Det er ikke tilfredsstillende for os med kort Varsel at blive stillet over for Krav af den ene eller den anden Art, uden at der i Virkeligheden er Mulighed